

bringe Finantsloven igjennem i kortest mulig Tid, naar alle Dnſter famles om at blive færdisge ſaa hurtigt ſom muligt. Saaledes var aabenbart Forholdet iſſor; men vi fik da en hel Del Utaf, fordi vi fremſkyndede Sagen for stærkt. I Mar har Forholdet vendt ſig, og Fremgangsmaaden har været noget forſkjellig, idet man ikke i ſamme Grad ſom iſſor har koncentreret Arbeidet paa at føre Finantsloven igjennem i den kortest mulige Tid, netop fordi der i denne Sæſſion har foreligget en Række af andre vigtige Forſlag, ſom man under det nye Forhold, ligeoverfor en ny Regjering, med en vis Grund maatte ønske kunde blive førte til en Afſlutning eller dog til en Behandling, ſelv om ikke noget endeligt Reſultat kom ud deraf. Diſſe Henſyn maatte komme frem og gjøre ſig gjældende; thi en forceret Behandling af Finantsloven i Finantsudvalget lægger i den Grad Beflag paa en Del af Tingets Medlemmers Tid, at de neppe have nogen Tid tilovers at anvende paa andre Arbeider, ſom foreligge. Vil man altsaa have noget af diſſe fremmet, er det nødvendigt, at Finantsudvalget gjør noget Afſald paa den Tid, det ellers vilde være nødt til fuldstændigt at lægge Beflag paa. Dette tror jeg ikke, man maa bortſe fra, naar man overhovedet vil bønne om, hvorvidt Finantsloven har været mere eller mindre rigtigt fremſkyndet eller forſintet.

Antſvær: Naar jeg har hørt til dem, ſom har udtalt en Beflagelse over, at Finantsudvalgets Arbeide har været ſaa længe, har der ikke veri ligget nogen Bebreidſe for, at der ikke har været arbeidet i Finantsudvalget. En ſaadan vilde være i høieſte Grad uretfærdig; men Grunden ligger i den Maade, hvorpaa Finantsudvalget arbeider, og veri, at Finantsudvalget her hos os har en Tendents til at inddrage mange Ting ander ſig, ſom bedre og henſigtsmæssigere hørte hjemme andetſteds. Af det, ſom foreligger i Mar ſkal jeg henlede Opmærkſomheden paa Theatersagen; det har hele Tiden været min Mening, at denne Sag, ſaaledes ſom den forelaa, ikke hørte hjemme i Finantsudvalget, men kunde have ſaaet en roligere, bedre og omhyggeligere Behandling ved at foretages der, hvor jeg mener, at den har hjemme, nemlig i Statsreviſionen. Dertil kommer endnu, at Finantsudvalget i de ſenere Mar ogſaa har havt Tendents til at drage ind under ſig en hel Del andre Sager, ſom viſtnok ere beſlægtede, men hvorved Arbeidet dog meget let kunde have været beſørget af Andre. Naar jeg har udtalt ſaa stærke Beflagelſer over denne Omſtændighed, ligger det væſentlig deri, at de lange Nøgſdagsſæſſioner trætte ſaa vel Deltagerne i Sæſſionen ſom ogſaa Folket (En Stemme: Og Adminiſtrationen!). I de ere i allerhøieſte Grad beſværkelige for Adminiſtrationen og ſkade i overordentlig høi Grad dens rolige og ſikre Gang. De have derhos ogſaa den Omſtændighed til Følge, at Mand

rundt omkring i Landet, ſom ſidde i en Virkſomhed, der ikke taaler deres Fraværelſe i længere Tid, ikke kunne deltage i vort Arbeide (Frederikſen: Kjøbmand og Proprietærer!). I ſaa baade Kjøbmand, Proprietærer og Induſtridrivende; vi have ikke en eneſte Kjøbmand i Forſamlingen, ikke en eneſte ſtorre Induſtridrivende, og der er ſaaledes flere Klaſſer af Befolkningen, ſom man kunde ønske at have repræſenteret her, men ſom paa Grund af Samlingernes lange Varighed ere ube af Stand til at ofre deres Kræfter paa denne Del af Statslivet. Det er dette, ſom væſentlig har vaft min Opmærkſomhed for dette Forhold; men det har ſom ſagt paa ingen Maade været min Mening at ville rette nogen Bebreidſe imod Finantsudvalgets Formand eller Ordfører for ikke at have gjort deres Skyldighed; de have mange Gange gjort Mere, end man med Billighed kunde forlange.

Frederikſen: Det var heller ikke min Mening paa nogenſomheeft Maade at rette nogen ſærlig Bebreidſe mod Finantsudvalget i Mar. Ganſte viſt forekommer det mig, at, naar man ſammenligner dette Mar med de foregaaende Mar, har der været nogen Forſkjel i Folkethingets Gøne til at fremme Sagerne. Det har ikke kunnet undgaae Nogens Opmærkſomhed, at vi iaar have holdt temmelig ſaa Møder, aabenbart af Henſyn til Udvalgene, og naar jeg tror, at Finantsudvalget iaar maatte ogſaa har fremmet Sagerne, ſaaledes ſom den ærede Formand ſelv antydede det, lidt mindre stærkt end i flere foregaaende Mar. Iaa turde dette ganſte viſt, hvad der ogſaa paa en Maade laa i hans Uttringer, være begrundet i de mange Udvalg, der have været nedſatte. Naar jeg derfor ſkulde nævne Noget, der var ſærlig for i Mar, baade for Arbeidet her i Salen og i Finantsudvalget, ſaa ſkulde det kun være dette, at der har været nedſat dette overordentlig ſtore Antal Udvalg, og at de have været nedſatte ſaaledes, at nogle enkelte Medlemmer have ſkullet være de Arbeidende og Ledende i de allerſteſte af diſſe Udvalg. Det er aabenbart, at dette har en meget ſtor Indflydſe paa den forholdsvis langſomme Maade, hvorpaa der er arbeidet i Mar. Men det, jeg ønsker at gjøre gjældende, og ſom maatte ogſaa tilſtrækkeligt tydelig fremgik af mine Bemærkninger, var ikke ſærlig rettet mod Finantsudvalget i Mar, men derimod mod hele den Praxis, ſom jeg kender i min Tid. Naar jeg navnlig ſer hen til de ikke ſaa Mar, hvor jeg ſelv havde Sæde i Finantsudvalget, og det Arbeide, ſom den Gang veri blev foretaget, da vil jeg paa ingen Maade underſkrive den almindelige Dom om Indblanding i Adminiſtrationens Sager, ſom jeg hører fra ſaa mange Sider. Jeg deler i Fald ikke diſſe Klager og kan ikke gjøre dem til mine juſt i den Form, hvori de i Almindelighed fremſættes. Naar jeg ſer tilbage paa, hvad der synes at have været heldigt og frugtbringende i Finantsudvalgets Arbeider, ſaa er det ofte netop de enkelte Ting, hvor man har grebet